

W zarzucie czwartym rząd włoski zarzuca Komisji, że w zaskarżonej decyzji uznała, iż beneficjentami rzekomej pomocy są notowane spółki o małym lub średnim stopniu kapitalizacji, podczas gdy rzeczywistymi beneficjentami obniżenia stawki są posiadacze jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub funduszach typu SICAV, czyli potencjalnie jakiegokolwiek pomioty zainteresowane: oto dlaczego środek nie dotyczy przedsiębiorstw i nie ma charakteru selektywnego. Zdaniem rządu włoskiego Komisja nie wykazała, że bezpośrednie zastosowanie obniżki stawki wobec posiadaczy jednostek uczestnictwa pośrednio pociąga za sobą obniżkę na korzyść tych spółek.

W zarzucie piątym rząd włoski zarzuca powtórnie naruszenie art. 87 WE oraz brak uzasadnienia ze względu na to, że Komisja uznała, iż sporny środek pociąga za sobą skutki dla konkurencji wewnątrzspółnotowej, pomimo jego naprawdę nieznacznych skutków gospodarczych (w opinii samej Komisji kwota ta wynosiłaby 1 100 000 EUR w 2004 r.) Zdaniem rządu włoskiego Komisja nie wyjaśniła, dlaczego ma tu miejsce pomoc operacyjna, uwzględniając, że podatek zastępczy nie stanowi dla podmiotu zarządzającego otwartą konstrukcją inwestycyjną kosztu operacyjnego. Cel polegający na umocnieniu pozycji spółek o małym lub średnim stopniu kapitalizacji wskazuje ponadto na to, że w odniesieniu do tych ostatnich sporny środek ma charakter strukturalny.

W zarzucie szóstym rząd włoski podważa zaskarżoną decyzję w części, w jakiej neguje ona możliwość zastosowania odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit. c) WE. Cel polegający na powiększeniu masy majątkowej spółek o obniżonym stopniu kapitalizacji — których dostęp do rynku kapitałowego o dużym ryzyku rynkowym jest, w porównaniu do przedsiębiorstw o dużym stopniu kapitalizacji, utrudniony — stanowi bowiem cel polityki gospodarczej, o którym mowa w powyższym postanowieniu ustanawiającym odstępstwa.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2005 r. — Vienne i in. przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-427/05)

(2006/C 22/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Vienne (Bascharage, Luksemburg) i in. [Przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabetti, avocats]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie dorozumianej decyzji odmawiającej pomocy w oparciu o art. 24 regulaminu pracowniczego;
- zobowiązanie Parlamentu do solidarnego naprawienia szkód poniesionych z tego powodu przez skarżących;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący znajdują się w sytuacji analogicznej do skarżących w sprawie T-359/05 i w uzasadnieniu skargi powołują się na te same zarzuty i argumenty.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 listopada 2005 r. — Rica Foods przeciwko Komisji

(Sprawa T-87/01) ⁽¹⁾

(2006/C 22/43)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 186 z 30.6.2001

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 listopada 2005 r. — Rica Foods przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/01) ⁽¹⁾

(2006/C 22/44)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 10.11.2001.